

РЕШЕНИЕ

№ 5289

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2786** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. А. Т. от [населено място] срещу решение от 17.01.2013г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав по нахд № 6136/2012г., с която е изменено наказателно постановление (НП) № УТ-0802-198 от 27.02.2012г., издадено от кмета на район „К. село” – СО, с което на основание чл.59, ал.1 от Наредбата за организация на движението на територията на СО (Наредбата) му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лв., за нарушение на чл.28, ал.1, т.7 и чл.44, ал.1 от Наредбата, като е преквалифицирал нарушението като такова по чл.59, ал.1 вр. с чл.44, ал.2 от Наредбата и е намалил размера на глобата на 100лева.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че не е извършил административно нарушение, като на посочената в АУАН и НП дата не е паркирал управляваното от него МПС марка „Пежо” с ДК [рег.номер на МПС] върху терен, който е част от зелената система на СО. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и по същество на спора да отмени НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.В., който поддържа

жалбата си на изложените основания.

Ответникът по касационната жалба кмета на район „К. село” – СО не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение от 17.01.2013г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав по нахд № 6136/2012г., с която е изменено наказателно постановление (НП) № УТ-0802-198 от 27.02.2012г., издадено от кмета на район „К. село” – СО, с което на основание чл.59, ал.1 от Наредбата за организация на движението на територията на СО (Наредбата) му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лв., за нарушение на чл.28, ал.1, т.7 и чл.44, ал.1 от Наредбата, като е преквалифицирал нарушението като такова по чл.59, ал.1 вр. с чл.44, ал.2 от Наредбата и е намалил размера на глобата на 100лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля на установяване на нарушението П. Г., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетелите е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

На основание чл.220 АПК касационният съд възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 02.09.2011г., около 12:00 часа в [населено място], район „К. село”, на [улица], N 60, на алеята, касаторът извършил неправомерно движение и паркиране на МПС, марка „Пежо” с ДК [рег.номер на МПС] на терен, който е част от зелената система на Столична община. За констатираното нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от Наредбата за организация на движението на територията на СО служителят на Инспектората към СО П. гергов изготвил докладна записка от 02.09.2011г., въз основа на която Х. Б. старши инспектор към Инспектората на СО съставил АУАН № 11-ЗС-2380 от същата дата

Касационните оплаквания за липса на извършено административно нарушение не се потвърждават от събраните пред СРС писмени и гласни доказателства. При правилно приложение на материалния закон районният съдия е приел, че пространството, върху което касаторът е паркирал автомобила си е част от зелената система на Столична [община] чл.10, ал.1 ЗУЗСО зелената система е съвкупност от съществуващите и предвидените озеленени площи в градския и околорадския район, като обхваща и озеленени площи в жилищните комплекси (чл.10, ал.2, т.8 ЗУЗСО). Мястото, на което касаторът е паркирал автомобила си /предвид представения снимков материал и свид.показания/ е част от района на пешеходната алея на [улица]N 60 и съответно е част площ, отредена «За озеленяване». Първоинстанционният съд е

преквалифицирал нарушението като такова по чл.59, ал.1 вр. с чл.44, ал.2, т.5 от Наредбата. В разпоредбата на ал.2 на чл.44 от Наредбата изчерпателно са изброени местата, на които престоят и паркирането са забранени, в т.ч. по т.5- на пешеходни или велосипедни пътеки и на разстояние , по-малко от пет метра преди тях.

Настоящата инстанция намира, че в конкретния случай не се касае за преквалифициране на нарушението , а до прецизиране на нарушената правна норма с оглед конкретиката на същото, а именно, че МПС-то е било паркирано именно на пешеходна алея. Преквалифициране на деянието , на практика означава, че административнонаказващият орган неправилно е подвел нарушението предвид неговото словесно описание към конкретната правна норма, съдържаща фактическия състав на вмененото нарушение.

В случая не така, тъй като разпоредбата на чл.28, ал.1, т.7 от Наредбата за организация на движението на територията на СО забранява движение, престой и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини и зелени площи. Другата визирана за нарушена разпоредба на чл.44, ал.1 от Наредбата за организация на движението на територията на СО позволява паркирането на ППС само на разрешените, определени и обозначени за това места. Извършеното административно нарушение се изразява с нарушение, както на забраната за паркиране по чл.28, ал.1, т.7 от Наредбата, така и на нормата на чл.44, ал.1 от Наредбата, която посочва, кои са разрешените за паркиране места.

В контекста на изложеното, преквалифициране на нарушението предполага липса на съответствие в неговото описание и нарушените законови разпоредби, което компрометира законосъобразността на издаденото НП, тъй като води до нарушаване правото на защита на санкционираното лице.

Както бе посочено по-горе, в случая не е така , тъй като двете разпоредби на чл.28, ал.1, т.7 и чл.44, ал.1 от Наредбата в пълнота дават правната квалификация на извършеното едно административно нарушение - чрез посочване на забраната и разрешението за паркиране на територията на СО. Допълването в съдържанието на НП на нарушението чрез „движение и паркиране” също не е накърнило правото на защита на касатора и е направено в съответствие с чл.53, ал.2 ЗАНН.

В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Независимо от изложените мотиви за липса на предпоставки за преквалифициране , като краен резултат решението е правилно.

Касационната инстанция възприема изложените мотиви на решаващия състав за намаляване размера на наложената глоба до размер от 100лева.

По изложените съображения, съдът намира, че не са налице сочените касационни основания за отмяна на решението. Същото е валидно, допустимо и правилно и като

такова следва да бъде оставено в сила.

приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

Водим от горното Административен съд - София-град, XIII-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.01.2013г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав по нахд № 6136/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.